

el nou cavall EXPRESS

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

FEBRER 2016 Nº 82

EDITORIAL

El 29 de Novembre al Monestir de Poblet es va celebrar l'Assemblea General Anual amb una assistència d'uns 70 socis. A les 10:30h vàrem fer una visita guiada al Monestir que va ser molt amena ja que el guia que portaven era una persona molt agradable i ens va anar explicant moltes coses curioses que varen anar passant al llarg de la seva història. Tot seguit vàrem començar l'Assemblea on es va fer un resum de totes les activitats que es van dur a terme l'any 2015. Es van exposar les comptes anuals de l'Associació que com ja sabeu estan a disposició de qualsevol soci que ho sol·liciti, es van explicar les activitats previstes per aquest any 2016, incloses algunes d'elles com la sortida del mes d'agost que es va documentar amb imatges i comentar els fets pel Ramon Saumell. Enguany es van entregar els pins de bronze a en Miquel Camarasa i en Ricard Monfort per haver organitzat la Trobada Anual, a en Carles Pi per a la seva col·laboració al Cavall de Ferro, el pin de plata a en Ricard Monfort Junior per la seva col·laboració en potenciar l'AMAC Jove i la seva participació a la cursa d'Orientació Centauro. Com tots sabeu, aquest any es va proposar premiar als tres genets i tres cavalls que haguessin participat més en les activitats anuals organitzades per l'Associació. Aquesta seria la classificació final:

CLASSIFICACIÓ GENETS MÉS ACTIUS:

3r	Montserrat Ortonoves	560 quilòmetres recorreguts
2n	Joan Cubinsà i Montserrat Traserra	615 quilòmetres recorreguts
1	Meritxell Ventura	767 quilòmetres recorreguts

S'ha de dir que els membres de la Junta, de forma voluntària, varen decidir no participar en aquesta competició. Els cavalls guanyadors varen ser:

CLASSIFICACIÓ CAVALLS MÉS ACTIUS:

3r.	Àrtic i Llampec
2n	Bruc
1r.	Totem i Dvorak

Amb els precis i preguntes es va donar per acabada l'Assemblea. Tot seguit vàrem tenir un dinar molt animat i amb molt bon ambient i, com a comiat, en Xavier Blanch, cantautor amb el nom artístic de Jeb Andrews, ens va tocar unes quantes cançons del seu repertori country, donant així per acabat el dia. Aquest any 2016 també volem potenciar la formació del genet, fent cursos de galops 3, galops 4, clínics de Doma Natural i altres propostes de les quals us anirem informant en propers comunicats. **Desitjo que aquest 2016 puguem fer moltes rutes plegats.**

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2016

MES	DATA	LLOC	MES	DATA	LLOC
FEBRER	DIA 20	ALT CAMP	JULIOL	DIES 9 - 10	RIPOLLÈS
MARÇ	DIES 5 - 6	URGELL	AGOST	31 AL 7 AGOST	PIRINEU D'OSCA
MARÇ	DIES 19- 20	AUTONOMIA - LLOC A DEFINIR	SEPTEMBRE	DIES 3 - 4	AUTONOMIA - A DEFINIR
ABRIL	DIES 16 - 17	CONCA DE BARBERÀ	SEPTEMBRE	17 - 18	OSONA
ABRIL	DIES 30 i 1 DE JUNY	TROBADA - ANOIA	OCTUBRE	15 - 16	EL LLUÇANÈS
MAIG	DIES 14 - 15	AUTONOMIA - LLOC A DEFINIR	OCTUBRE 29 - 30 - 31		CAVALL DE FERRO- A DEFINIR
MAIG	DIES 28 - 29	PRIORAT	NOVEMBRE	DIES 12 - 13	BERGUEDÀ
JUNY	DIES 11 - 12	NOGUERA	NOVEMBRE	DIA 26	ASSEMBLEA GENERAL

VOLTAR PER CATALUNYA

AVINYÓ: EL BAGES-MOIANÈS

Una ruta al novembre al cor del Bages sempre és arriscada. Sospitem que ens pot acompanyar la boira i la humitat característica d'aquesta zona de la Catalunya central, però ens sorprèn gratament el sol, que ens dóna el bon dia, i tindrem la sort que ens acompanyarà al llarg dels dos dies que dura la ruta.

La Montse i el Joan, com sempre, ens han preparat una ruta excel·lent, però els nervis del primer dia i la preocupació que tot estigui a punt ens traeixen de bon matí, endarrerint la marxa perquè ens hem deixat el GPS, les ulleres, els cavalls... ui no! Els cavalls els portem tots.

Arribem al punt de trobada, l'aparcament de la Masia Abadal, d'Avinyó. No és la primera vegada que la gent d'aquest restaurant i allotjament rural ens reben, i com sempre, en permeten que utilitzem les seves instal·lacions per deixar-hi els

remolcs i els cavalls mentre ens serveixen un bon esmorzar.

Un cop esmorzats i els cavalls ben cinglats, sortim de la Maisa Abadal en direcció Avinyó. Ens esperen 25 quilòmetres de ruta, que transcorre per la vall de la Gavarresa rodejats de boscos d'alzina i pi blanc, camps de conreu i vinyes. La ruta ens condueix al llarg de la riera que dóna nom a la vall, però els camins ens obliguen a creuar una i una altra vegada la riera de la Gavarresa, afluent del riu Llobregat, fins a un total de tretze vegades. És una ruta per a cavalls acostumats

a l'aigua, o bé, per a què s'hi acostumin... Podeu triar!

A migdia fem una parada per dinar. La parada té lloc a la capella de Sant Nazari de la Garriga, dins del terme municipal d'Oristà. Aquesta construcció religiosa té origen al segle XII, i és d'estil romànic. Cal destacar que tot i que es va originar a partir de la transhumància, amb el pas dels anys, ha anat perdent la seva importància, al igual que l'activitat ramadera que la va originar.

Després del descans, continuem la marxa, pujant al llarg dels camps i les vinyes, en

Novembre
i sense gaire fred

direcció Santa Maria d'Oló. A mitja tarda arribem al nostre destí, que és on ens allotjarem i passarem la nit.

Santa Maria d'Oló és un poble a l'extrem nord de la comarca del Moianès, en un territori molt accidentat, drenat per les rieres Gavarresa i d'Oló, principalment, i també per la de Malrubí, afluent de la primera.

Mentre els genets s'organitzen al voltant de la taula del bar i s'allotgen a l'Hostal Santamaria, els cavalls son generosament ben rebuts a Cal Vola, a càrrec del seu propietari, el Pere Teixidor, a qui hem d'agrair la seva amabilitat a l'hora de facilitar-nos un lloc a casa seva per a què els nostres cavalls puguin pernoctar, així com la seva ajuda i companyia durant la planificació de la ruta.

L'endemà, ben descansats, reprenem la ruta de tornada, cap a la Masia Abadal, a l'Horta d'Avinyó. La ruta del segon dia ens porta de baixada al llarg de la riera d'Oló. Avancem pel marge de la riera, travessant-la en algunes ocasions, on el recorregut transcorre per una franja de bosc de ribera restaurat, contemplant antigues vinyes.

Dreta o esquerra

En aquest tram de ruta tenim la sort de comptar amb la companyia dels Quaterros d'Oló, entre ells, el Pere Teixidor, que ha acollit els cavalls durant la nit.

Avancem a bon pas, deixant enrere primer Sant Joan Vell i després Sant Joan d'Oló, fins que finalment arribem al nostre destí,

de nou a la Masia l'Abadal, on ens espera el descans per als cavalls i un bon àpat per als genets.

Com sempre, una bona ruta organitzada pel Joan i la Montse de Casserres, i la bona companyia de 29 genets. Gràcies a tots.

Iolanda Domenjó

VOLTAR PER CATALUNYA EL Penedès

El dia 23 de gener es va fer la primera sortida del 2016 i aquesta vegada es va voler fer per la comarca del Penedès. Com que els dies són curts i això dificulta fer rutes llargues, la trobada va ser només d'un dia.

A les nou del matí vàrem començar a arribar una gran quantitat de genets amb els seus cavalls i remolcs (43 en total), des de diferents localitats, al Centre d'Equitació del Penedès, que està ubicat al terme de Guardiola de Font-rubí, i els vam deixar en una esplanada cedida per l'esmentat centre. Seguidament, es va fer un bon esmorzar amb coques de recapte i coca de forner elaborades per un forner de Vilafranca per animar els que van haver de matinar molt.

Aproximadament a les deu es va començar la sortida cap a Santa Maria de Bellver, on vam anar alternant corriols i camins, torrents i boscos, i vam enfilat cap a Sant Vicenç de Morrocurt, passant per planes i camins amb desnivells que ens permetien gaudir de les vistes comarcals. Seguidament vam recórrer les vinyes de Mas Figueres, Mas Claret i vam fer cap a les Caves Nadal, (localització on es van rodar els exteriors de la sèrie de TV3 *Nissaga de poder*). Vàrem fer una visita guiada a les instal·lacions amb degustació de cava inclosa.

A les dues, vam continuar el camí i en poca estona vàrem arribar al centre hípic on teníem els remolcs, havent fet un total de

23 quilòmetres de ruta i sense cap incident.

Es va fer un dinar en un local del centre hípic a base d'amanida, paella i, per postres, tortell de Sant Antoni. Tot això acompanyat amb vi i cava del Penedès.

Va ser un dia esplèndid ja que ens va acompanyar el sol durant tota la jornada amb una temperatura d'estiu, tenint en compte les dates hivernals, i vam poder gaudir del paisatge del Penedès amb les seves vinyes de ceps nus i ben podats, a punt de començar un nou cicle. **Magí Rovira**

ACTIVITATS

EXAMEN GALOP 3

El dissabte dia 9 de Gener l'Arnau, en Jordi, la Montse, en Gerard, en Joan i la Judit agafàvem el cotxe direcció al Poni Club per realitzar l'examen del galop 3. Allà ens esperava la Marta, la nostra professora i examinadora de la prova.

A les 9:00 del matí, ja a dins de l'aula, iniciem el curs amb una petita teoria i uns quants vídeos, seguidament sobre les 11:00 comencem a preparar els cavalls per anar a la pista per iniciar el circuit.

Fem una petita pausa per dinar aprofitant fins l'últim moment per estudiar les parts del cavall, una de les preguntes de l'examen. Tornem a preparar els cavalls, ja amb la panxa plena, per continuar fent les proves del curs del galop 3.

S'acosta les cinc de la tarda, hora de l'examen.

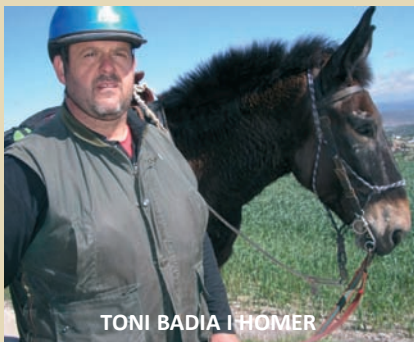
Comença l'examen pràctic de un en un. La Marta agafa la llibreta per prendre notes !!!

Un cop acabat el pràctic anem cap a l'aula a fer l'examen teòric. Un cop finalitzat, ens acomiadem. Ara a esperar els resultats. Passats un dies la Marta ens informa que estem tots APROVATS!! **Judith Torrents**

Preparats per l'examen

PREGUNTES QUE VOLDRIES QUE ET FESSIN AL VOLTANT DEL MÓN DEL CAVALL

TONI BADIA I HOMER

1 Quina hauria de ser la velocitat durant les rutes?

Crec que durant les rutes a cavall és molt important regular la velocitat però amb sentit comú; uns volen córrer i altres no. De vegades, ja sigui per qüestió d'horari o perquè el terreny ho permet, els que volen galopar no haurien de córrer però també crec que és important que els que van al pas haurien de fer un esforç per no endarrerir la marxa del grup. Augmentar el ritme agilitza molt l'execució de la ruta i principalment l'últim dia quan la majoria volem arribar a casa aviat.

2 Com et sents: genet o cavallista?

Per mi el genet és qui munta a cavall. El cavallista és qui el cuida, el treballa, el neteja, el qui procura pel seu estat, ja sigui físic, anímic, amb qui comparteix les manies. Finalment surten a muntar i a fer aquelles passejades per viure la vida. **JO VULL SER CAVALLISTA.**

Els indis eren molt bons genets, per exemple, però mal cavallistes perquè quan un cavall no els feia servei se'l menjaven i al seu lloc n'hi posaven un altre.

3 Com ha de viure un cavall?

Un cavall ha de viure de la manera més semblant possible al seu estat natural: en ramat, a l'aire lliure i amb un bon sol. El menjar, el més repartit possible. Els cavalls no han robat ni han fet res dolent per tenir-los tancats com en una presó.

4 És convenient anar a classes d'equitació?

Les classes d'equitació són convenientes per treure'ns els mals vicis adquirits pel genet o per l'animal durant el temps que porten muntant junts. Penso que és

important fer un bon reciclatge de tant en tant en pista per millorar els nostres punts dèbils.

5 Quina raça escollir?

Jo tinc un cavall i un mul. El cavall és noble, sempre obedient (si arriba a un precipici i li dius "salta", ell salta; si s'espanta marxa corrents). En canvi la raça mular també és noble, ajudat, obedient i robust. Però si arriba a un precipici ell no salta, pateix per la seva vida i si s'espanta es queda quiet pensant la solució i decideix no marxar.

Després de l'experiència amb les dues races, m'és igual muntar una que l'altra, al cap i a la fi ambdues s'assemblen i fan les mateixes coses, tenen semblants virtuts i defectes apresos de la tercera raça, la humana.

La gent que no coneix la raça mular i per això té tendència a fer-li un menyspreu. Això no hauria de passar, ja que cadascú escull l'animal que li agrada, sigui quina sigui la raça.

TONI BADIA
acompanyat d'en Homer

Poblet acull
l'Assemblea de l'AMAC

ASSEMBLEA AMAC

NOTES

AVANTATGES DE SER SOCI D' AMAC

Hem deixat el 2015 i comencem el 2016 amb la mateixa il·lusió i força que hem mantingut aquests darrers 30 anys d'existència de la nostra associació.

Us fem un breu resum, per qui encara no ens coneixeu, de les avantatges que comporta fer-se soci d'AMAC.

- Formar part d'un col·lectiu de més de 200 socis amb 30 anys d'experiència en el turisme eqüestre.
- Tenir la possibilitat de contactar arreu del territori amb persones amb la mateixa afició.
- Comunicació *-via email-* als socis de totes les activitats i notícies d'AMAC
- Assegurança de responsabilitat civil en les activitats pròpies de l'associació.
- Assegurança opcional de responsabilitat civil del cavall a un preu de 39 €.
- Descompte de 10€ per la targeta federativa del genet.
- Rebre gratuïtament la revista Hípica Catalana.
- Rutes mensuals i vacances d'estiu a cavall.
- Accedir als exàmens de Galops
- Participar en els clínics de maneig de cavalls, cursos GPS i d'altres que s'organitzen.
- Preus molt avantatjosos pels socis en aquestes activitats.

Quota soci titular: 75 € / l'any

Quota soci familiar: 25 € / l'any

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL

Març és un mes fred, però ideal per recórrer les comarques de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. A prop de l'equinocci, tenim dotze hores de llum per endavant però la calor no ens castigarà. En aquestes comarques els sembrats estaran verds, la natura esclatant i, quan ens acostem al riu Ebre, els fruiters florits. És per aquest motiu que hem triat el mes de març per fer aquesta ruta.

S Març és un mes fred, però ideal per recórrer les comarques de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. A prop de l'equinocci, tenim dotze hores de llum per endavant però la calor no ens castigarà. En aquestes comarques els sembrats estaran verds, la natura esclatant i, quan ens acostem al riu Ebre, els fruiters florits. És per aquest motiu que hem triat el mes de març per fer aquesta ruta.

Sortim de Móra d'Ebre, capital de la Ribera d'Ebre, en el punt on comença el recorregut podem deixar el remolc sense problemes i no haurem d'atravesar la població ni en sortir ni en tornar. Si volem visitar Móra d'Ebre ho podem fer el dia abans o en tornar, però millor sense cavall.

En sortir de la població, agafarem el camí de Les Planes, per darrera d'un polígon industrial en direcció a la Picoso, un cim evident de poc més de 495m d'alçada que ens queda direcció Nord-Oest.

A poc més de sis quilòmetres i mig, arribem al mas del Pixer al coll del mateix nom. En aquest punt hem de continuar per la vall de Lladres, però podem fer una visita a l'ermita de Santa Magdalena que queda a mig quilòmetre a l'esquerra. Aquesta visita no està calculada en el recorregut, així doncs haurem d'afegir la distància i el temps emprat al còmput total.

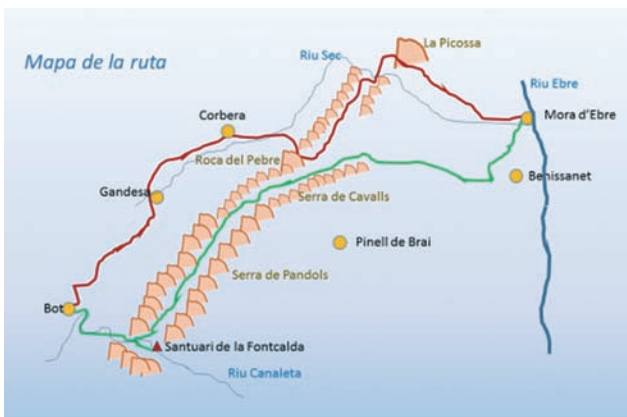
Baixant per la vall de Lladres, travessarem la carretera N-420 i farem cap al riu Sec (el nom del qual ens genera dubtes, però sol portar aigua en aquesta època de l'any). Arribats aquí, haurem fet una mica més de deu quilòmetres, un terç del recorregut.

Seguim pel camí del Mas de l'Alvarés envoltats d'oliveres mil·lenàries, cada arbre és una autèntica escultura i una lliçó

Torre de Cervelló

viva d'història. Quan portem quasi quinze quilòmetres, a la dreta veurem les runes d'una casa fortificada: és la Torre de Cervelló, fortalesa del segle XII. Tot seguit, per un congost anomenat Forat del Pebre, al peu de la roca del mateix nom, deixarem la Ribera d'Ebre i entrarem a la Terra Alta. Corbera d'Ebre és el primer destí important i un punt històric clau en la Batalla de l'Ebre. La visita al Poble Vell és obligada i tenim temps ja que haurem fet els primers vint quilòmetres. Corbera fou bombardejada i destruïda per la Legió Còndor el 3 de setembre de 1938. El Poble Vell resta com a record de la barbàrie de la guerra. El bombardeig de Corbera no obeeix a una acció militar sinó a una estratègia per atemorir la població civil. La foto a cavall davant la façana de l'església és impressionant i trobem bona predisposició a deixar-nos passar a fer-la. Es poden deixar els cavalls lligats a la sortida del poble, en el camí que s'ha de seguir després.

Mapa de la Ruta

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL: LA RIBERA D'EBRE I TERRA ALTA

Uns metres més endavant, a la dreta, en una granja, hi han uns aficionats que tenen cavalls i ofereixen ajut encantats. Si el resultat és positiu i segur per deixar els cavalls, es pot aprofitar per fer la visita cultural i també per dinar. Si no, s'ha d'optar pel sistema de voluntaris aguantant cavalls i "bocates" sota un pi! Arribem a Gandesa en menys d'una hora. Gandesa és la capital de la Terra Alta i s'hi arriba atravesant la carretera N-420 per sota. Visitar Gandesa és interessant, però el problema és què fer amb els cavalls. Nosaltres vàrem optar per continuar.

A la sortida de Gandesa pel camí que va direcció Bot, a una distància d'un quilòmetre, a l'esquerra, veiem l'ermita del Calvari: ens queden poc menys de 8 quilòmetres per arribar.

Quan veiem el poble de Bot, aproximadament al quilòmetre 32 del recorregut teòric, la Via Verda queda sota nostre. És el moment de controlar el track ja que haurem d'abandonar el camí ample i agafar un corriol pel costat d'uns conreus i baixar a la Via Verda. No és cap problema si se segueix pel camí principal, es fa una mica de volta i se surt a la carretera a un quilòmetre del poble.

Església de Corbera

Via Verda

Ja som a Bot, fi de la primera etapa d'uns 34 quilòmetres, més els que haurem emprat en visites i marrades. Bot és petit però té un museu de productes de la terra molt acollidor i una cooperativa on es poden comprar productes de la regió i fer un tast de vins -i vinagres- molt recomanable.

A Bot vàrem sopar i dormir a Cal Josep (977 42 82 40), un hotel molt confortable, amb bon menjar i ben servit, habitacions molt agradables i el més important: una bona acollida a cavalls i genets per part de la propietat! Darrera de l'hotel es poden lligar bé els cavalls en un camp d'herba i arbres i al garatge tancat es poden deixar les muntures i el que calgui. No tenen cap estructura prevista, així doncs s'ha de dur el propi pinso. L'aigua, amb una mànega que cal apropar des de l'edifici.

Comencem el segon dia de ruta per tornar a Móra d'Ebre cercant de nou la Via Verda. Tot just fer uns metres que ja trobem el primer túnel. La Via Verda és l'antic traçat del tren que anava d'Amposta a la Puebla de Híjar (Terol), ara aquesta via està adaptada per recórrer-la a peu, bicicleta o cavall. Els túnels estan parcialment il·luminats, però, si els llums no funcionen, és imprescindible disposar de llanternes, frontals o de mà, doncs, al centre, són força foscos! Els cavalls solen tenir un moment de dubte, però s'hi acostumen aviat ja que se n'ha de passar tres o quatre, el més llarg de 700 metres.

A la dreta veiem l'ermita de Sant Josep dalt d'un turó, abans d'entrar al congost del riu de La Canaleta, i en una hora trobem l'estació de tren de Prat de Compte i poc després el santuari de La Font Calda, petit balneari fundat pels monjos trinitaris el segle XIV. L'aigua de la font surt a una temperatura de 38°C i té

Túnel del tren

La Font Calda

A la dreta, la serra té unes formacions de roca molt peculiars.

Petit monument recordatori

proprietats termals. És obligat fer una capbussada a les seves basses! Ja hem fet els primers 6 quilòmetres.

Sortint del santuari el camí està asfaltat, podem seguir-lo ja que tot i l'asfalt no passen cotxes i la vista és magnífica, però millor recular fins l'estació de Prat de Compte, a 700 metres. A la dreta de l'estació surt la pista que, després de creuar el riu, s'enfila per la vall del Frare fins al mas de'n Torner. En aquest punt trobem la cruïlla cap a la cota 705, on hi ha el monument commemoratiu de la batalla de l'Ebre. Són quatre quilòmetres entre anar i tornar i el temps no ens permet la visita. Hauríem fet la jornada massa llarga. Fem el propòsit de tornar-hi amb cotxe. Si està atent i la sort acompanya, es poden veure també exemplars de cabres hispàniques amb les seves magnífiques cornamentes!

Passat el coll, el camí planeja deixant a la dreta la serra de Pàndols, malauradament famosa per la cruesa dels combats a la Batalla de l'Ebre. Arribem a la carretera C-43 i just abans trobem una àrea de picnic. Ja hem fet els primers 14 quilòmetres.

Podíem parar a fer l'entrepà preparat per l'hotel, però continuem per la ruta que va pel costat de la carretera uns 300m i entra dins la Vall de Cavalls, tan famosa com la de Pàndols. La serra de Cavalls va ser trista protagonista de la Batalla de l'Ebre. Durant el recorregut de la vall, trobem petits monuments i records dels caiguts. Fem el picnic a l'esguard d'unes runes on el silenci i la pau que ara hi regnen et fan recordar els episodis dramàtics que han vist aquests paratges.

Al coll de Cavalls deixem la Terra Alta i tornem a la Ribera d'Ebre. Hauré fet els primers 20 km del camí i sols en quedaran 13 km. El descens és llarg, més de 450m de desnivell, primer per terres de secà, però, quan ens acostem a la plana de l'Ebre, passem entre fruiters que en aquesta època estaran de ben segur florits. Sobre les cinc de la tarda, i dins l'horari previst, tornem a travessar la carretera N-420 per sota, i arribem a Móra d'Ebre. Trobem el remolc a lloc i donem per acabada la ruta.

FITXA DE LA RUTA:

- ▶ **Comarques:** Ribera d'Ebre i Terra Alta
- ▶ **Dies de durada:** 2 dies
- ▶ **Km totals:** 67km (34km + 33km)
- ▶ **Direcció recomanada per fer la ruta:** Direcció oposada a les agulles del rellotge.
- ▶ **Tipus d'allotjament per a les persones:** Can Josep (0034) 977 428 240
- ▶ **Tipus d'allotjament pels cavalls:** No tenen infraestructura, els cavalls han de dormir a fora lligats a la corda, darrera l'hotel l'espai és gran i amb arbres.
- ▶ **Logística:** No tenen menjar per als cavalls. Durant el recorregut del primer dia podeu trobar lloc per dinar a Corbera. El primer dia podeu abeurar els cavalls al creuar la N-420 en el riu Sec, a Corbera si ho demaneu i a l'entrar a Gandesa, on trobareu un abeurador, però no sempre és ple. El segon dia a la Font Calda i a l'àrea d'esbarjo abans de creuar la carretera C-43.
- ▶ **Dificultat:** Dificultat baixa.
- ▶ **Notes d'interès:** El primer dia podem fer una visita a: l'ermita de Santa Magdalena, El Poble Vell de Corbera amb el museu de la Guerra, a Gandesa, l'ermita del Calvari, el Museu i cooperativa de Bot. El segon dia podem visitar: l'ermita de Sant Josep, la Font Calda i la Cota 705 (aquesta visita queda apartada, uns 4 quilòmetres, entre anada i tornada).

Podeu trobar el track a la pàgina web: www.amac.cat

A.M.A.C. CELEBRA LA ASAMBLEA DE LAS TRES X

La Associació de Marxes a Cavall per Catalunya celebró el pasado mes de diciembre en el Monasterio de Poblet, la que sería la XXX edición de su asamblea anual.

No son muchas las asociaciones que tienen la suerte de poder celebrar un treinta aniversario de su fundación, gozando además, de una excelente salud en todos los aspectos y unas ganas de seguir adelante imparables.

Lo demostraron en Poblet con la celebración de la Asamblea, que con tan solo ver la asistencia, ya se ve que todo sigue viento en popa.

El acto o mejor dicho los actos tuvieron lugar este año, como ya hemos mencionado, en las instalaciones de este monasterio.

El programa estaba dividido en tres partes. La primera, la más lúdica, al tiempo que la más cultural, estaba prevista a primera hora con una visita guiada por todo este monasterio de la comarca de la Conca de Barberà tan cargado de historia.

El día ya empezó bien y con alegría. Primero porque la gente acudió puntual a la cita y porque el guía de la visita fue de lo más ameno.

Para después de esta dosis de cultura matutina y en una de las salas de este recinto se había preparado el acto de la asamblea. La misma empezaría con las palabras de su presidente Joan Martí Pozzi con un saludo y un agradecimiento a todos por estar allí, para luego proseguir con el nutrido orden del día, que como casi siempre en estos casos, empieza con el estado de cuentas. Unas cuentas que se cierran con superávit y que permiten el no tener que subir las cuotas de socio, ni las del seguro.

Después de una larga exposición de las actividades llevadas a cabo durante la pasada temporada, se prosiguió con una dilatada ceremonia de entrega de placas y trofeos de reconocimiento a muchos de los socios por motivos muy dispares, pero que para ellos tienen un alto grado de significado, ya que todos iban ligados a diferentes proezas realizadas en un pasado más o menos reciente.

También se recordaron algunos aspectos de interés, que son de buen aprovechar, como las ventajas de disfrutar del seguro contratado por la asociación, el recordatorio de la ventaja económica que representa el ponerse de acuerdo para compartir los remolques en los desplazamientos largos. También, empezar a anunciar la ruta circular de siete días por tierras de la provincia de Huesca que se está organizando para este verano. Y anunciar que la próxima asamblea, en este caso la del presente 2016, tendrá lugar el día 26 de noviembre aun no sabemos dónde.

Y para terminar... qué mejor manera de sentándose todos a la mesa para comer juntos, y nunca mejor dicho, porque al restaurante, lo que no le sobraba era espacio, pero... qué más da, si la comida era buena y la compañía aun mejor.

En definitiva, una vez más y ya van treinta, una asamblea divertida, amena y con una sobredosis de cordialidad. Unos calificativos, que año tras año, se convierten en un seguro de continuidad para esta asociación catalana.

Antoni Valentí

Momento durante la visita guiada al Monasterio de Poblet.

Mesa de la presidencia durante la asamblea. De l a D: Joan Pi, ex-presidente de AMAC; Joan Martí Pozzi, actual Presidente de la asociación; Pere-Ignasi Ferrer, Tesorero; Ramón Saumell, Secretario; Jordi Prats, Administrador.

Vista de la sala durante la asamblea

Asistentes durante la comida en el restaurante

Entrega de las insignias de honor. De l a D: Laia Serra, que recoge la insignia de bronce de su hijo Carles Pi; Ricard Montfort, pin de plata y que además le es reconocida su participación exitosa en la prueba nocturna de Els Centaures, y el Sr. Miquel Camarasa, pin de bronce.

Reconocimiento a los caballos que más kilómetros han recorrido que son de l a D: El presidente Joan Martí Pozzi haciendo entrega a: "Dvorak-JM" de Meritxell Ventura; "Artic", de Joan Cubinsà; "Llampec" de Montserrat Traserra y "Bruc" de Montserrat Llongueras.

Premiados por ser los que más kilómetros han hecho en los últimos meses. De l a D: Montserrat Traserra, Joan Cubinsà, Meritxell Ventura, y Montserrat Ortonoves.

Foto de los asistentes a la asamblea en el patio del Monasterio de Poblet

Ruta

1985-2015 30 AÑOS DE A.M.A.C.

Antes de seguir escribiendo, he de confesar, que yo soy uno de los que "aman a esta asociación". Por sus principios, por sus objetivos, por sus hechos y por mi buena sintonía con sus componentes, quizás derivada de mi afición personal a las rutas y aventuras a caballo.

Una asociación que aun hoy sigue siendo la única que representa a esta modalidad ecuestre en todo el estado español.

Una asociación, que algunos no la hemos visto nacer pero sí crecer, a un paso lento pero seguro y sin dilaciones desde mediados de los años 80.

A.M.A.C. es una asociación que como bien dicen sus siglas (Associació de Marxes a Cavall per Catalunya) es una entidad que fue fundada por un grupo de amigos amantes de las rutas en el año 1985 para aunar ideas, experiencias y esfuerzos con el fin de conseguir una amplia red de itinerarios para las rutas a caballo, que en aquellos tiempos, se pensaba que debían de ser marcados sobre el terreno, pero que hoy, el GPS les ha ahorrado el trabajo.

Su primer presidente fue el veterano Sr. Octavi Soldevila que con 64 años cruzó a caballo toda España. Más tarde fue relevado por otros seis presidentes: 1989 Valentí Asensi ; 1993 Ramir Sellart ; 1997

Jaume Pons; 2001 Elena de Martí; 2007 Francesc Martínez; 2012 Joan Pí y ahora el señor Joan Martí Pozzi Soler.

Con este artículo, la intención, no es ni mucho menos la de escribir un tratado de historia. Sino que después de compartir toda una jornada con todos ellos durante la última asamblea anual y de forma instintiva, los recuerdos han tirado de mi pluma para plasmar algunos de los muchos momentos que yo mismo he compartido, disfrutado y en ocasiones llorado con este grupo de enamorados de la naturaleza y de los caballos.

Los he visto y he participado con ellos en muchas ocasiones haciendo rutas a caballo diseñadas en cada ocasión por alguno de sus socios.

Treinta años se dicen muy pronto, pero

en treinta años suceden muchas cosas... buenas, y a veces no tanto.

Claro, las primeras que me vienen a la mente son algunas de las buenas, como: Sus apasionantes rutas bautizadas con el nombre de "Cavall de Ferro". La de "Voltar per Catalunya" como celebración de su 25 aniversario, una especie de vuelta a Catalunya a caballo por etapas de fin de semana que duró un año, en la que se recorrieron más de 1500km y que acabó en noviembre de 2011 en el Monasterio de Montserrat. Sus típicas rutas por la nieve en pleno invierno. Las "Equitrobades" que se han organizado casi cada año por toda Catalunya. El Camí de Cavalls de Menorca en el 2011. El EQUIRANDO, en el 2012 Haras du Pin-Normandía en Francia. El Camino de

Santiago con la Real Federación Hípica Española en el año 2013 y tantas y tantas otras aventuras que irían fluyendo si me dejara llevar por los buenos recuerdos.

Pero como todo en la vida, también, los recuerdos de las cosas no tan buenas, como... el mal sueño de la denuncia a la asociación por parte de Nancy Silva a raíz de su accidente. Un mal sueño, al que el letrado correspondiente, le puso punto y final dándole la razón a la asociación en el Juzgado en el 2007.

Y algunas de las peores, con las que yo también he llorado con ellos. Y sé que decir nombres no se debe de hacer, porque siempre se quedan muchos en el tintero, pero a título personal y de forma espontánea se me escapa mencionar, el desgraciado accidente sufrido por la de

todos conocida y querida Luisa Fernanda Rivera. Un accidente que todos recordamos con los ojos enrojecidos y que lo único que tuvo de ""bueno"" es que fue el "espuelazo" final para obligar a todos los componentes de la asociación a montar con casco en las rutas.

O la pérdida de algunos de nuestros buenos amigos como la de Asensi, o la de Ricard Pedrals por mencionar a algunos de los que personalmente más conocía y apreciaba.

Por todo y por mucho más, que aquí no puedo contar por falta de espacio, pienso, que se trata de una asociación muy singular y que precisamente esta singularidad es la que mantiene el latir de su corazón. Porque -pienso yo- está compuesta por un grupo de personas que

están ahí porque en el seno de su pensamiento hay cosas en común en todos ellos, que son el amor a los caballos, la afición a las rutas y un duendecillo que todos llevan dentro y al que alimentan con la adrenalina de la aventura. Así, que he empezado diciendo, que esto no sería un tratado de historia, pero que sí he de acabar diciendo que la A.M.A.C. es una asociación cargada con treinta años de historias a caballo y perfectamente dispuesta, para seguir otros treinta años más. **Antoni Valentí**

